

Ank 2013 -03- 18

KOMMUNLEDNINGSFÖRVALTNINGEN

Dnr 2013/0149, 434

Medborgarförslag till kommunfullmäktige i Ljungby kommun

Undertecknade kommunmedborgare hemställer att kommunens fullmäktigeledamöter beaktar förslag enligt nedan.

Förslaget i korthet

Det är vår förhoppning och önskan att frågor om de stora rovdjuren kan diskuteras på ett neutralt, öppet, seriöst och obundet sätt. Det finns goda förutsättningar att bli överens om fakta och att låta förnuftet få råda. Vår förhoppning är att Ljungby kommun skall ta ansvar för dess befolkning och inte låta kommunens många naturtillgångar utarmas på grund av vargens närvaro. Vår önskan är att kunna bedriva friluftsliv och jakt i önskvärd utsträckning utan att behöva känna vanmakt och oro för våra familjer med tillhörande husdjur. Vi önskar att kunna bo kvar i Ljungby kommun och bedriva den livsstil som vi fått i arv av våra förfäder. Vi önskar att kommunens fullmäktigeledamöter beaktar förslaget och därmed anser att kommuninvånarnas livskvalité och säkerhet värderas högre än en livskraftig vargstam. Vi önskar att Ljungby kommun tar åt sig av detta förslag och utför en socioekonomisk konsekvensbeskrivning som analyserar konsekvenserna av en stark vargstam för kommunens medborgare, jaktturism och produktion av ekologisk och närproducerad köttråvara.

Medborgarförslag

Vi hemställer hos kommunfullmäktige att bifalla nedanstående punkter:

- Ljungby kommun skall tillse att en socioekonomisk konsekvensbeskrivning skapas som utreder vargstammens effekt på kommunens medborgares säkerhet, livskvalité samt påverkan på turism och produktion av ekologisk och närproducerad köttråvara.
- Kommunens valda politiker skall informera och förkovra sig i ämnet.
- Kommunens valda politiker skall förstå vad vargens närvaro betyder för kommunens djurhållare, verksamma inom lokal matproduktion samt bofasta och besökande jägare.
- Kommunens valda politiker skall förstå att vargens närvaro betyder förluster för en biologisk mångfald, därför att betesmarker minskar eller försvinner.
- Kommunens valda politiker bör känna till att arten varg inte på något sätt är utrotningshotad i ett globalt perspektiv, samt att den Skandinaviska vargen idag är resultatet av en inavlad stam, troligen med inslag av hund och sannolikt inplanterad, och därför inte fyller kraven för att vara varken rödlistad eller skyddsvärd.
- Kommunens valda politiker bör förstå att vargens konsekvenser drabbar många, både folk och få, samtidigt som väldigt få nyttoeffekter uppstår.
- Kommunens valda politiker bör förstå att överstora stammar av björn innebär ökade risker för att människor kommer till skada. De olika rovdjursproblemen sammanlagras ofta i samma områden som vargen.

- Kommunen bör upprätta en egen prognos för hur den egna kommunen kan komma att drabbas ekonomiskt och socialt genom rovdjurspolitikens direkta och indirekta konsekvenser.
- Kommunen bör förbereda sig för att kräva ersättning av staten för kostnader som rovdjurspolitiken åsamkar kommunen och dess innevånare.
- Kommunen bör inte acceptera krav om tystnad, som förvaltnings- och kammarrätten fastslog, i frågor som berör kommunen utan naturligtvis tänka i banor om mänskliga rättigheter att yttra sig och hålla sig med en översiktsplan. Kommunens valda politiker kan hitta lämplig lösning inom regelverket. Om det sker inom Plan & Bygglagen, lagen om Kommunalt självstyre eller med annan hänvisning är av underordnad betydelse, se f.ö. bilaga 6 och 7 som förslag.
- Kommunens valda politiker bör, om de tar vårt förslag på allvar, i sin översiktsplan göra en poängtering om att vargen inte är önskvärd i Ljungby kommun.

Lars Andersson
Namnförtydligande

Rickard Håk
Namnförtydligande

Adress och telefonnummer

Adress och telefonnummer

Namnförtydligande

Namnförtydligande

Underskrift

Underskrift

Adress och telefonnummer

Adress och telefonnummer

Medborgarförslag till kommunalfullmäktige i

Ljungby

kommun.

Datum: 13/2 2013

Undertecknade kommunmedborgare hemställer att kommunens fullmäktigeledamöter beaktar förslag enligt nedan.

Förslaget i korthet

Det är vår förhoppning och önskan att frågor om de stora rovdjuren kan diskuteras på ett neutralt, öppet, seriöst och obundet sätt. Det finns goda förutsättningar att bli överens om fakta och att låta förnuftet få råda. Vår förhoppning är att *Ljungby* kommun skall ta ansvar för dess befolkning och inte låta kommunens många naturtillgångar utarmas på grund av vargens närvaro. Vår önskan är att kunna bedriva friluftsliv och jakt i önskvärd utsträckning utan att behöva känna yamakt och oro för våra familjer med tillhörande husdjur. Vi önskar att kunna bo kvar i *Ljungby* kommun och bedriva den livsstil som vi fått i arv av våra förfäder. Vi önskar att kommunens fullmäktigeledamöter beaktar förslaget och därmed anser att kommuninvånarnas livskvalité och säkerhet värderas högre än en livskraftig vargstam. Vi önskar att *Ljungby* kommun tar åt sig av detta förslag och utför en socioekonomisk konsekvensbeskrivning som analyserar konsekvenserna av en stark vargstam för kommunens medborgare, jaktturism och produktion av ekologisk och närproducerad köttråvara.

Medborgarförslag

Vi hemställer hos kommunalfullmäktige att bifalla nedanstående punkter:

LJUNGBY KOMMUN	
KOMMUNSTYRELSEN	
Ank	2013 -02- 14
KOMMUNLEDNINGSFÖRVALTNINGEN	
Dnr KS 2013/0072.434	

- *Ljungby* kommun skall tillse att en socioekonomisk konsekvensbeskrivning skapas som utreder vargstammens effekt på kommunens medborgares säkerhet, livskvalité samt påverkan på turism och produktion av ekologisk och närproducerad köttråvara.
- Kommunens valda politiker skall informera och förkovra sig i ämnet.
- Kommunens valda politiker skall förstå vad vargens närvaro betyder för kommunens djurhållare, verksamma inom lokal matproduktion samt bofasta och besökande jägare.
- Kommunens valda politiker skall förstå att vargens närvaro betyder förluster för en biologisk mångfald, därför att betesmarker minskar eller försvinner.
- Kommunens valda politiker bör känna till att arten varg inte på något sätt är utrotningshotad i ett globalt perspektiv, samt att den Skandinaviska vargen idag är resultatet av en inavlade stam, troligen med inslag av hund och sannolikt inplanterad, och därför inte fyller kraven för att vara varken rödlistad eller skyddsvärd.
- Kommunens valda politiker bör förstå att vargens konsekvenser drabbar många, både folk och få, samtidigt som väldigt få nyttoeffekter uppstår.
- Kommunens valda politiker bör förstå att överstora stammar av björn innebär ökade risker för att människor kommer till skada. De olika rovdjursproblemen sammanlagras ofta i samma områden som vargen.

- Kommunen bör upprätta en egen prognos för hur den egna kommunen kan komma att drabbas ekonomiskt och socialt genom rovdjurspolitikens direkta och indirekta konsekvenser.
- Kommunen bör förbereda sig för att kräva ersättning av staten för kostnader som rovdjurspolitiken åsamkar kommunen och dess innevånare.
- Kommunen bör inte acceptera krav om tystnad, som förvaltnings- och kammarrätten fastslog, i frågor som berör kommunen utan naturligtvis tänka i banor om mänskliga rättigheter att yttra sig och hålla sig med en översiktsplan. Kommunens valda politiker kan hitta lämplig lösning inom regelverket. Om det sker inom Plan & Bygglagen, lagen om Kommunalt självstyre eller med annan hänvisning är av underordnad betydelse, se f.ö. bilaga 6 och 7 som förslag.
- Kommunens valda politiker bör, om de tar vårt förslag på allvar, i sin översiktsplan göra en poängtering om att vargen inte är önskvärd i *Jungby* kommun.

Namnförtydligande

Namnförtydligande

Underskrift

Underskrift

Adress och telefonnummer

Adress och telefonnummer

.....
Namnförtydligande

.....
Namnförtydligande

.....
Underskrift

.....
Underskrift

.....
Adress och telefonnummer

.....
Adress och telefonnummer

**LJUNGBY KOMMUN
KOMMUNSTYRELSEN**

Medborgarförslag till kommunfullmäktige i Ljungby kommun.

Datum: 20130212

KOMMUNLEDNINGSFÖRVALTNINGEN
Dnr KS 2013/0095.434

Undertecknade kommunmedborgare hemställer att kommunens fullmäktigeledamöter beaktar förslag enligt nedan.

Förslaget i korthet

Det är vår förhoppning och önskan att frågor om de stora rovdjuren kan diskuteras på ett neutralt, öppet, seriöst och obundet sätt. Det finns goda förutsättningar att bli överens om fakta och att låta förnuftet få råda. Vår förhoppning är att Ljungby kommun skall ta ansvar för dess befolkning och inte låta kommunens många naturtillgångar utarmas på grund av vargens närvaro. Vår önskan är att kunna bedriva friluftsliv och jakt i önskvärd utsträckning utan att behöva känna vanmakt och oro för våra familjer med tillhörande husdjur. Vi önskar att kunna bo kvar i Ljungby kommun och bedriva den livsstil som vi fått i arv av våra förfäder. Vi önskar att kommunens fullmäktigeledamöter beaktar förslaget och därmed anser att kommuninvånarnas livskvalité och säkerhet värderas högre än en livskraftig vargstam. Vi önskar att Ljungby kommun tar åt sig av detta förslag och utför en socioekonomisk konsekvensbeskrivning som analyserar konsekvenserna av en stark vargstam för kommunens medborgare, jaktturism och produktion av ekologisk och närproducerad köttråvara.

Medborgarförslag

Vi hemställer hos kommunalfullmäktige att bifalla nedanstående punkter:

- Ljungby kommun skall tillse att en socioekonomisk konsekvensbeskrivning skapas som utreder vargstammens effekt på kommunens medborgares säkerhet, livskvalité samt påverkan på turism och produktion av ekologisk och närproducerad köttråvara.
- Kommunens valda politiker skall informera och förkovra sig i ämnet.
- Kommunens valda politiker skall förstå vad vargens närvaro betyder för kommunens djurhållare, verksamma inom lokal matproduktion samt bofasta och besökande jägare.
- Kommunens valda politiker skall förstå att vargens närvaro betyder förluster för en biologisk mångfald, därför att betesmarker minskar eller försvinner.
- Kommunens valda politiker bör känna till att arten varg inte på något sätt är utrotningshotad i ett globalt perspektiv, samt att den Skandinaviska vargen idag är resultatet av en inavlad stam, troligen med inslag av hund och sannolikt inplanterad, och därför inte fyller kraven för att vara varken rödlistad eller skyddsvärd.
- Kommunens valda politiker bör förstå att vargens konsekvenser drabbar många, både folk och få, samtidigt som väldigt få nyttoeffekter uppstår.
- Kommunens valda politiker bör förstå att överstora stammar av björn innebär ökade risker för att människor kommer till skada. De olika rovdjursproblemen sammanlagras ofta i samma områden som vargen.

- Kommunen bör upprätta en egen prognos för hur den egna kommunen kan komma att drabbas ekonomiskt och socialt genom rovdjurspolitikens direkta och indirekta konsekvenser.
- Kommunen bör förbereda sig för att kräva ersättning av staten för kostnader som rovdjurspolitiken åsamkar kommunen och dess innevånare.
- Kommunen bör inte acceptera krav om tystnad, som förvaltnings- och kammarrätten fastslog, i frågor som berör kommunen utan naturligtvis tänka i banor om mänskliga rättigheter att yttra sig och hålla sig med en översiktsplan. Kommunens valda politiker kan hitta lämplig lösning inom regelverket. Om det sker inom Plan & Bygglagen, lagen om Kommunalt självstyre eller med annan hänvisning är av underordnad betydelse, se f.ö. bilaga 6 och 7 som förslag.
- Kommunens valda politiker bör, om de tar vårt förslag på allvar, i sin översiktsplan göra en poängtering om att vargen inte är önskvärd i Ljungby kommun.

Namnförtydligande

Namnförtydligande

Underskrift

Underskrift

Adress och telefonnummer

Adress och telefonnummer

Namnförtydligande

Namnförtydligande

Underskrift

Underskrift

Adress och telefonnummer

Adress och telefonnummer

LJUNGBY KOMMUN
KOMMUNSTYRELSEN

2013 -02- 21

FÖRVALTNINGSFÖRVALTNINGEN

Dnr

Kortfattad historia och bakgrund till nuvarande rovdjurspolitik.

Bil.1

Denna politik torgfördes inte av några innevånare i vår kommun, faktiskt inte heller av någon i annan svensk kommun. Inget politiskt parti har drivit denna fråga politiskt från grunden. Tillkomsten av idén att återinföra de stora rovdjuren och särskilt vargen har andra källor, det är alltså inte resultatet av folkliga önskemål. Ungefär vid tiden för vargens fridlysning, 1966, enades några särskilt naturintresserade att vargens utrotande var olyckligt och tragiskt. Vårt att inflika är att genom vargens stora negativa konsekvenser för landets djuruppfödare och landsortsbefolkning så har vargen hållits kort under hela vår historia (talar vi om Västeuropa, i tusentals år). Det var också samhällets syn på arten som gav skottpengar för fälld varg, ända tills den fridlystes.

De fåtal personer som engagerade sig för vargen var personer i bl.a. ledningarna för Svenska Naturskyddsföreningen, WWF och Svenska Jägarförbundet. Planläggningen finns här, skriven 1973: http://www.folkaktion.com/files/Wolf_Specialists_english_version.htm De resonerade om möjligheter att återintroducera vargen i landet, något som bl.a. resulterade i den mer omfattande, Naturskyddsföreningens "Projekt Varg" 1976. Då såg man inte någon annan möjlighet än att det måste ske genom inplantering av nya vargar. Lämpligt område för återinplantering påstods vara Värmlands skogstrakter i väster mot gränsen till Norge. Helt fantastiskt är, att det inte långt därefter dök vargar upp just i det området. Föregångarna till StoraEnso var välvilligt inställda till idén och ställde mark till förfogande. Dessa organisationer har sedan dess oförtrutet arbetat vidare på idéerna och har lobbat mycket framgångsrikt bland skogsbolag som önskade att bli kvitt älgen som skadedjur i de då moderna skogsplanteringarna samt även riktad lobbying mot politiska partier och media. I media har det lyckats så väl att rovdjurskritiska synpunkter censureras bort. Lobbyn lyckats driva fram riksdagsbeslutet "Sammanhållen Rovdjurspolitik", Prop. 2000/01:57 och därefter har det varit politiskt korrekt att hävda en vargpositiv linje, när man då de facto i stället uppträtt som nyttig idiot utan att vara insatt i frågan och dess konsekvenser. Ingen humanist förespråkar idéer som skadar andra medborgare.

Det har inte visats några rationella skäl för att återinförande av varg i Sverige skulle innebära någon nytta ur biologiska, ekonomiska, kulturella eller andra skäl. Referens: <http://rogerengstrand.wordpress.com/2012/08/03/debattartikel-lars-nerelius/> . Istället har tjänstemännen och rovdjursforskare på ett skamligt sätt "kapat" några lösryckta paragrafer ut EU-konventionen om biologisk mångfald och trixat fram formaliserade definitioner om "lokalt utrotningshotad" och "ursprungliga utbredningsområden". Med tjänstemannatolkningar har de genom massiv och riktad propaganda lurat riksdagen till att formulera mål som i verkligheten direkt motverkar syfte och portalparagrafer i de åberopade konventionerna och dessutom totalt ignorerat konventionernas påbjudna hänsyn till biologiska, ekonomiska, sociala och kulturella mänskliga aspekter.

WWF och dess anhängare har grundat idén och formulerat EU:s Art- och Habitatdirektiv. Dessa direktiv har svagheten att utan vetenskapligt stöd ta för givet att samtliga arter behövs och att de fyller en funktion. Det är biologiskt sett, falskt. Då kan påminnas om att vetenskapen

säger att 99 % av alla arter som funnits på jorden är utdöda, nästan samtliga innan människan blev till. Dessutom, evolution innebär en kontinuerlig förändring. Absolut ingenting säger att något ska vara som det tidigare varit.

Naturskyddsföreningens Anders Bjärvall, som redan under sin tid på SNF vikt sitt liv åt rovdjuren blev erbjuden chefsposition på Naturvårdsverkets avdelning avseende just dessa arter. Det mynnade så småningom ut i riksdagsbeslutet "Sammanhållen Rovdjurspolitik", Prop. 2000/01:57. Där fastslogs målsättningen och i underbilagor till detta beslut anges 5000 st. av arterna varg och björn som de lägsta långsiktigt hållbara nivåerna. Det har varit klagomål och debatt om denna politik långt före detta riksdagsbeslut och det ser faktiskt ut att vara en evighetsdebatt som ökar i intensitet och tonläge i takt med vargstammens ökning, och med tiden. Därför gjordes ett försök till justering med riksdagsbeslutet "En ny Rovdjursförvaltning", Prop. 2008/09:210. Denna är i huvudsak endast en förlängning av den förra (Prop. 2000/01:57) vilket också står att läsa i den senare.

Helt nyligen har det utförts en sårbarhetsanalys. Naturvårdsverket har upprättat en förvaltningsplan samt ett förslag om vargstammens minimiantal för att uppnå GYBS (gynnsam bevarandestatus). Miljöminister Ek har föreslagit en annan siffra, efter samma forskningsunderlag som NVV använt, samt dessa uppgifter har förevisats EU: s miljökommissionär Janez Potocnik. NVV föreslog 380 st. för GYBS och Lena Ek gjorde ett uttalande i radio om att 180 st. vargar räcker. Dessa siffror är faktiskt ointressanta när de båda handlar om miniminivåer, vilket alltså betyder fortsatt okontrollerad tillväxt. Ingen kan räkna hur många vargar vi har, därför är siffrorna utan betydelse. Ännu finns emellertid inget riksdags- eller regeringsbeslut om GYBS. Däremot har vi idag ett gällande riksdagsbeslut om max (ett tak) om 210 vargar, men det har inte efterföljts när Naturvårdsverket själva påstår att det idag finns 265 vargar, (exkl. 2012 års föryngring). Debatten har inte avklingat, tvärtom.

Brister och tidigare försök att involvera kommuner.

Ingen konsekvensutredning, varken biologisk, ekonomisk, miljömässig, kulturell eller social har utförts avseende dessa rovdjur, något som annars är ett absolut krav i alla övriga miljöärenden.

Klargöras bör att i senaste riksdagsbeslutet, "En ny Rovdjursförvaltning", undantas endast samernas åretruntmarker (kalfjällen) från fasta rovdjursföryngringar (strövargar tillåts). Det innebär att alla kommuner inom renskötselområdet som idag inte hyser någon fast vargstam kan räkna med att vargen snart dyker upp.

Idag har endast en kommun beslutat om att kommunen ska vara fri från vargar. Det är den hårt drabbade Älvdalens kommun som hänvisade till Plan & Bygglagen.

Nordanstigs kommunstyrelse fattade också ett beslut om en vargfri kommun, som dock avlogs i såväl förvaltningsrätt som kammarrätt. Dessa frågor debatteras för tillfället i fler kommuner. Här kan påminnas om det "Kommunala självstyret" som det så vackert heter.

Aktuell debatt, fakta och synpunkter.

Efter Naturvårdsverkets förslag om GYBS går debatten het. Vi har idag några politiska partier som är uttalat vargpositiva medan övriga ligger lågt, av rädsla (för opinionen). Därför finns det heller inget riksdagsparti som säger nej till vargens utbredning. Frågan är om den vargpositiva hållningen speglar partiets önskemål eller om det är WWF som styr och som har formulerat målsättningen. Staten har bedrivit propaganda, nu till en kostnad av 10-15 miljoner årligen, under flera decennier för att lyckas fylla landet med de stora rovdjuren. www.de5stora.se är ett sådant propagandaorgan på webben och Järvsö Zoo och Orsa Grönklitt två sådana i

verkligheten. På de stora har WWF stått för formuleringarna och så här skriver WWF i sin egen årsredovisning för 2011:

”WWF: s arbete för att påverka grund- och gymnasieskolans nya styrdokument har gett resultat. Hållbar utveckling ska ingå i både syfte och centralt innehåll i 11 ämnen och begreppet ekosystemtjänster från och med höstterminen 2012 ska tas upp i biologiundervisningen för alla elever från årskurs 4.” Detta är hjärntvätt av våra barn som styrs av en stiftelse med internationellt säte. Både WWF och SNF får ekonomiska stöd av NVV för olika insatser som sprider fördelar om rovdjuren, men de har även fått pengar för utbildningar i både pedagogik och juridik. Det sistnämnda för att kunna överklaga olika beslut som missgynnar rovdjuren, t.o.m. NVV: s (sponsorns egna) beslut.

Innan stora summor distribuerades till organisationerna för att ”öka acceptansen för de stora rovdjuren” så var SNF: s och WWF: s viktigaste artskyddsprojekt de svenska ängs- och betesbiotoperna. Den då ansvarige för WWF: s betesprojekt Tom Arnbom har sedan blivit ansvarig för rovdjursprojekten. Betesbiotoperna ägnas idag föga intresse trots att den negativa konsekvensen av rovdjursprojekten på betesbiotoperna måste vara uppenbar för Tom Arnbom.

WWF är ett särintresse som hanterar hundratals miljoner årligen varav huvuddelen skickas utomlands. Postkodlotteriet skänker stora summor liksom även Naturvårdsverket, till en internationell organisation som tagit sig den storvulna rollen som jordens räddare! Varningsklockor borde ringa.

I WWF: s förtroenderåd återfinns flera välkända namn med kungen högst upp. Där återfinns flera myndighetspersoner så frågan är vem som styr vem, och vem som drog upp riktlinjerna. De kända kanske sitter där som en sorts gisslan. Det är något att fundera över.

Vad som är rätt eller fel anses som bekant annars vara en omöjlig fråga att besvara.

Frågan om rovdjur i Sverige är inte biologisk, ekologiskt eller zoologiskt, den är politisk och filosofisk, det har faktiskt även vargforskare uttalat.

Det finns dessbättre även en ideellt grundad och verksam informationssida med adress: <http://vargfakta.se> Den styr varken WWF, SNF eller något politiskt parti.

Naturvårdsverkets och vargforskarnas påståenden om inavel får hård kritik i själva sakfrågan, på ett vetenskapligt plan, av pensionerade genetikprofessor Dag Lindgren. Hans underlag och åsikter kan studeras här: <http://vargdag.wordpress.com>

Det förekommer även en debatt och ett utpräglat missnöje i de vanliga folklagen och särskilt bland de drabbade. Där beskylls Naturvårdsverkets rovdjursförvaltning och även länsstyrelsernas rovdjursanställda för att agera i egen sak och för att strunta i berörda. De beslås med att brista i ödmjukhet och sakna empati och förståelse för de som drabbats av rovdjuren.

Rovdjursförvaltningen har fortfarande inte genomfört beslutade konsekvensutredningar, men de har sovrat bland forskningsresultat och lagparagrafer för att visa ”önskat” resultat.

Klart är att politiken drabbar vissa kategorier människor och till deras synpunkter tas minimal hänsyn. Det har gått så långt att de som kritiserar nuvarande rovdjurspolitik hängs ut på nätet som varghatare, av de mest fanatiska vargförespråkarna, med foton, adresser och telefonnummer till hela familjen inkl. barnen. Detta har dock polisanmälts av Datainspektionen. Polisanmälningar från utpekade privatpersoner har Polisen lagt åt sidan under dryga halvåret dessförinnan.

De största profitörerna på nuvarande politik är de anställda inom rovdjursförvaltningen, regeringsstödda NGO-er (non-governmental organization), särintressen som understöds och tillåts kränka drabbade av rovdjur. Det sker till en allt mer ökande samhällskostnad, nu överstigande en miljard årligen. Den största kostnaden drabbar privata berörda, djurägare m.fl. Det är oacceptabelt att staten övervältrar dessa enorma kostnader på landsbygdskommunernas innevånare. Kostnader och levnadsbetingelser för lokala näringsidkare är ett direkt nedlägningshot mot näringsaktiviteter, mot gamla sedvänjor och för många den fortfarande viktiga försörjningsförstärkning som den gamla och internationellt erkända sunda viltförvaltning som Sverige genom sina jägarförbund skapat.

Senaste besluten från NVV kräver viktiga frågors svar.

Det finns en påstått genetiskt viktig vargtik som stannat i trakterna av Junsele i norra Västernorrland och där bildat revir tillsammans med en okänd hane. Trakten ligger i samernas vinterbetesområde och 4 samebyar berörs. Samtliga samebyar motsätter sig att vargarna får vara kvar, de påstås ställa till sådan oreda att samerna inte kan acceptera dem. Men NVV:s ansvariga var inte mäktiga först att fatta något beslut om vare sig avlivning eller flyttning, djurskyddsskäl anfördes som skäl. De överlät därför frågan till miljödepartementet och regeringen. Illojalt kan man med fog tycka, mot bakgrund av att NVV har föreskriftsrätt i dessa frågor. Samerna lät sig naturligtvis inte nöja sig med detta, de ansökte därför om skyddsjakt. Då reste NVV: s generaldirektör Maria Ågren tillsammans med NVV: s rovdjurshandläggare Ruona Burman till Vilhelmina för att förhandla med samernas representanter. Vad som där sagts och lovats är okänt, men NVV:s chefer reste åter och lät senare meddela samebyarna att skyddsjaktsansökan avslås. Det är läget, som innebär att nu ska tydligen rennärningen offras för en vargstam i Norrland. Det är inte förvånande om man ser hur rovdjursförvaltningen agerat tidigare. Men det är sannerligen häpnadsväckande att en svensk myndighet gynnar ett skadedjur på vår ursprungsbefolknings bekostnad. Men redan är småskalig djuruppfödning och fäbodbruk utsatta för samma hot, och ändå pratas det om matlandet Sverige, det går inte att förena med stora rovdjur. Vilka människors intressen står näst i tur?

Apropå denna vargtik som sägs ha så viktig genuppsättning. Tiken är för det första nästan helt gul och påminner mer om en Rysk Laika, en stor Finsk spets eller som ett barn uttryckte det: Hon ser ju ut som en rävhund. Djuret har ett utseende som inte är rastypiskt för en varg. Tiken skulle aldrig kvala in som godkänd för rasen varg om samma regler gällde som vid utställningar för hundar. DNA då? Tvivel om att denna varg inte är renrasig utan en hybrid mellan varg och hund har framförts till ansvariga myndigheter, som svarat med att påstå att det är en varg. Människor har krävt bevis på detta och slutligen så såg sig vår främste rovdjursforskare, Olof Liberg, tvungen att visa sitt bevis. Det finns beskrivet här, <http://rovdjurspolitik.wordpress.com/2012/11/18/har-rovdjursforskningen-rent-mjol-i-pasen/> och den med förstånd och kunskap får själv bedöma detta. Där kan vi också läsa om en norsk dna-undersökning som påstår att den svensk/norska vargstammen inte kommit ifrån Finland eller Ryssland. Det står i motsats till Anders Bjärvalles påstående om att det första vargparet invandrade från Finland 1982. Och analysen av Olof Libergs bevis visar lika gärna att den genetiskt viktiga vargen i Junsele är en hund. Hur som helst är Liberg bevis ett försök till vilseledning och därför forskarfusk. Det finns stor anledning till tvivel, kan detta djur verkligen anses så viktig att samer och andra djurägare i Norrland ska få sina liv förstörda. Samerna har fått avslag på flera skyddsjaktsansökningar. Nyligen (uppdaterat) har drabbade samebyar gemensamt inbjudit miljöminister Lena Ek och NVV: s GD Maria Ågren, men även EU-kommissionen (som dock avstod), för att på ort och ställe förklara olägenheterna med vargparet för makthavarna. Länsstyrelsen i Västerbotten och Västernorrland föreslog att vargparet ska avlivas. Här finns en intervju om detta som visar på hur denna fråga hanteras av centralmakten. <http://jaktreportage.se/yttrande.mp3> Naturvårdsverket godkände till slut avlivning av vargparet. Varghanen sköts nästan omedelbart men den värdefulla tiken lyckades, eller tilläts,

undkomma. Genast började det spekuleras om detta var avsikten från NVV. Även ansvarig tjänsteman Iréne Hedlund (från länken jaktreportage närmast ovan) uttryckte offentligt sin åsikt att hon hoppades att vargtiken skulle klara sig (skadebilden för samerna kom tydligen i andra hand). Efter några dagar överklagades avlivningsbeslutet av SRF och efter ytterligare någon dag även av SNF som anförde inhibitionsskäl, varpå förvaltningsrätten (som anmälan ställts till) avblåste skyddsjakten. (De har ju fått utbildning i juridikens möjligheter). Slutresultatet är ännu oskrivet. Det är bra om Naturvårdsverket tar åt sig fakta och inser det ohållbara med att behandla skadedjur som en tillgång. Kan vi hoppas på att även de lögner om vargens positiva konsekvenser för faunan som spridits genom rovdjurspropagandan också revideras och omformuleras för att bättre stämma med verkligheten?

Varför har rovdjursförvaltningen inte tidigare lyssnat på samerna som alltid hävdat att varg och rennärning inte går att förena. Den äldre delen av djuruppfödare i norra halvan av landet har heller aldrig glömt vad varg bland tamdjur betyder.

Riskerna.

Statens sätt att övervältra dessa miljardbelopp på landsbygds kommunernas befolkning är ett direkt hot mot den "levande landsbygden" och de agrara näringarna. Sammanlagras detta med statens indragningar av nationella infrastruktur- och serviceinstitutioner framstår den statliga toppstyrningen som ett direkt hot mot våra naturnära näringar.

Risken är stor att statliga (med indirekta hot om europeiska) påbud pådyvlar våra kommuninnevånare totalt orättfärdiga kostnader och levnadsvillkor utan att ge full ersättning för direkta och indirekta skador som påbuden orsakar. Det måste ses som en repression av naturnära och naturberoende lokalbefolknings mänskliga rättigheter efter decennier av ägandeöverföring från lokala till globala finansiärer, där beskattningsrätt och vinster systematiskt överförs till fjärrägande kapitalister och nationella centra utan skälig återbäring till lokalsamhällena som berövas sina naturresurser. Sätt inte Sverige på kartan som förtryckt region drabbad av "land grabbing". Vi kan inte tillåta att spöken från Baggböle återuppstår. Om det fanns något positivt att rapportera om statens vargetablering skulle inte denna debatt finnas.

Debatten, klagomålen och konsekvenserna kommer att öka med tiden och vargstammens tillväxt och så längre denna ovetenskapliga och orättfärdiga politik tillåts fortgå. Kanske den allvarligaste konsekvensen är att förtroendet och respekten för rättssystemet, myndigheter och politiker i regering och riksdag fullständigt raseras.

Lagrum.

Kommunalt självstyre.

Kommunpolitiker är valda av och skall företräda kommuninvånarna. Lagstiftningen reglerar vad som skall bevakas.

Kommunallag (1991:900)

1 kap. Indelning, medlemskap

Indelning i kommuner och landsting m.m.

1 § Sverige är indelat i kommuner och landsting.

Dessa sköter på demokratins och den kommunala självstyrelsens grund de angelägenheter som anges i denna lag eller i särskilda föreskrifter. Lag (2002:249).

Miljöbalk (1998:808) Ändrad: t.o.m. SFS 2012:442

1 kap. Miljöbalkens mål och tillämpningsområde

1 § Bestämmelserna i denna balk syftar till att främja en hållbar utveckling som innebär att nuvarande och kommande generationer tillförsäkras en hälsosam och god miljö. En sådan utveckling bygger på insikten att naturen har ett skyddsvärde och att människans rätt att förändra och bruka naturen är förenad med ett ansvar för att förvalta naturen väl.

Miljöbalken skall tillämpas så att

1. människors hälsa och miljön skyddas mot skador och olägenheter oavsett om dessa orsakas av föroreningar eller annan påverkan,
2. värdefulla natur- och kulturmiljöer skyddas och vårdas,
3. den biologiska mångfalden bevaras,
4. mark, vatten och fysisk miljö i övrigt används så att en från ekologisk, social, kulturell och samhällsekonomisk synpunkt långsiktigt god hushållning tryggas, och
5. återanvändning och återvinning liksom annan hushållning med material, råvaror och energi främjas så att ett kretslopp uppnås.

Plan- och bygglag (2010:900)

1 kap. Syfte, innehåll och definitioner

1 § I denna lag finns bestämmelser om planläggning av mark och vatten och om byggande. Bestämmelserna syftar till att, med hänsyn till den enskilda människans frihet, främja en samhällsutveckling med jämlika och goda sociala levnadsförhållanden och en god och långsiktigt hållbar livsmiljö för människorna i dagens samhälle och för kommande generationer.

2 § Det är en kommunal angelägenhet att planlägga användningen av mark och vatten enligt denna lag.

2 kap. Allmänna och enskilda intressen

1 § Vid prövningen av frågor enligt denna lag ska hänsyn tas till både allmänna och enskilda intressen.

2 § Planläggning och prövningen i ärenden om lov eller förhandsbesked enligt denna lag ska syfta till att mark- och vattenområden används för det eller de ändamål som områdena är mest lämpade för med hänsyn till beskaffenhet, läge och behov. Företräde ska ges åt sådan användning som från allmän synpunkt medför en god hushållning. Bestämmelserna om hushållning med mark- och vattenområden i 3 och 4 kap. miljöbalken ska tillämpas.

3 § Planläggning enligt denna lag ska med hänsyn till natur- och kulturvärden, miljö- och klimataspekter samt mellankommunala och regionala förhållanden främja

1. en ändamålsenlig struktur och en estetiskt tilltalande utformning av bebyggelse, grönområden och kommunikationsleder,
2. en från social synpunkt god livsmiljö som är tillgänglig och användbar för alla samhällsgrupper,
3. en långsiktigt god hushållning med mark, vatten, energi och råvaror samt goda miljöförhållanden i övrigt, och
4. en god ekonomisk tillväxt och en effektiv konkurrens.

Även i andra ärenden enligt denna lag ska hänsyn tas till de intressen som anges i första stycket 1-4.

3 kap. Översiktsplan

1 § Varje kommun ska ha en aktuell översiktsplan, som omfattar hela kommunen.

2 § Översiktsplanen ska ange inriktningen för den långsiktiga utvecklingen av den fysiska miljön. Planen ska ge vägledning för beslut om hur mark- och vattenområden ska användas och hur den byggda miljön ska användas, utvecklas och bevaras.

3 § Översiktsplanen är inte bindande.

4 § Kommunen ska i översiktsplanen redovisa sin bedömning av hur skyldigheten att enligt 2 kap. ta hänsyn till allmänna intressen vid beslut om användningen av mark- och vattenområden

kommer att tillgodoses. I redovisningen ska riksintressen enligt 3 och 4 kap. miljöbalken anges särskilt.

Mark- och vattenanvändning i stort.

Jordbruk.

I många av Kommunens byar har jordbruket en icke obetydlig roll för byarnas fortsatta existens. Jordbruket är viktigt som näring, binäring och kanske framförallt för att behålla landskapet öppet, så att det kulturhistoriska arvet inte går förlorat. Attraktionen i många byar är det öppna och odlade landskapets samspel med bebyggelsen. Aktiviteter som underlättar ett öppethållande av landskapet bör underlättas. Den produktiva åkerarealen bör ej minskas nämnvärt. Matlandet Sverige innefattar lokalt producerade råvaror och färdiga matvaror.

Skogsbruk.

Skogsbruket dominerar som markanvändningsintresse inom kommunen och är en av de mera betydelsefulla näringarna. Skogen ger sysselsättning, direkt och indirekt, och är en stor inkomstkälla för såväl enskilda som kommunen i form av skatteunderlag samtidigt som det är Sveriges i särklass viktigaste exportindustri. Skogen utgör också en viktig källa till rekreation och friluftsliv. Inom flera skogsområden finns natur- och kulturvårdsintressen. Hänsyn skall tas till skogsnäringens värde och betydelse vid avvägning mot andra intressen. Pågående markanvändning förväntas fortgå utan större förändringar, dock med användande av skonsammast möjliga metoder och med naturvårdshänsyn enligt skogsvårdslagen.

Landskapsbild.

Det öppna landskapet med utsikter är karaktäristiskt, värdefullt och måste vidmakthållas varför tillkommande bebyggelse skall anpassas till landskapsbilden. Detta innebär t.ex. att byggnader ej bör placeras mellan väg och intressanta utsikter, att byggnader bör sammanföras i grupper som anknyter till skogsbryn, sluttningar och andra landskapselement. Värdefulla vegetationspartier får ej skadas. För områden efter turiststråk skall detta särskilt beaktas. Verksamheter som på ett naturligt sätt håller landskapet öppet skall uppmuntras. För att hålla landskapet öppet i våra fåbodar bör djurhållning uppmuntras och stödjas. Rätten till skogsbete, s.k. mulbetesrätt, skall hävdas. Ska vi locka turister får vi inte låta skogen ta överhanden.

LJUNGBY
KOMMUN

LJUNGBY KOMMUN
KOMMUNSTYRELSEN

Ank 2013 -04-04/10

KOMMUNLEDNINGSFÖRVALTNINGEN

Dnr KS2013/0186.330

Medborgarförslag

Mitt medborgarförslag:

Hej

Jag såg dessa motionsredskap utefter Strandpromenaden ” Av. Maritima, Playa Blanca, längst ner på Lanzarote ” (kan mejla bilder om intresse finns) Har även sett dom i Spanien.

Dom såg trevliga och roliga ut och där var hela tiden fullt med promenerande människor, som stannade och använde dom.

Skulle inte detta kunna vara ett trevligt inslag mellan Lagaån och Åsikten där Ljungbys vackraste gång/cykelvägar kommer att sammanstråla?
Jag förutsätter att det blir en gångväg mellan ån och husen.

Den gula färgen mot grönt gräs som speglar sej i Lagans vatten och människor i alla åldrar som testar redskapen

Sen ser jag en fortsättning av Strandpromenaden ner till Skinnarna och den nya bron som självklar.

Där är ju redan en naturlig avsats utefter ån och bör vara lättbyggd. Vi måste ta till vara alla Lagaåns möjligheter till ” nära natur och vatten upplevelser”

Mvh/ Björn

Min motivering:

Man kan väl nästan se det som ett rörligt konstverk, som allmänheten kanske har lättare att ta till sej än Trasmattan och Stolarna i Centrum.

Namn*:

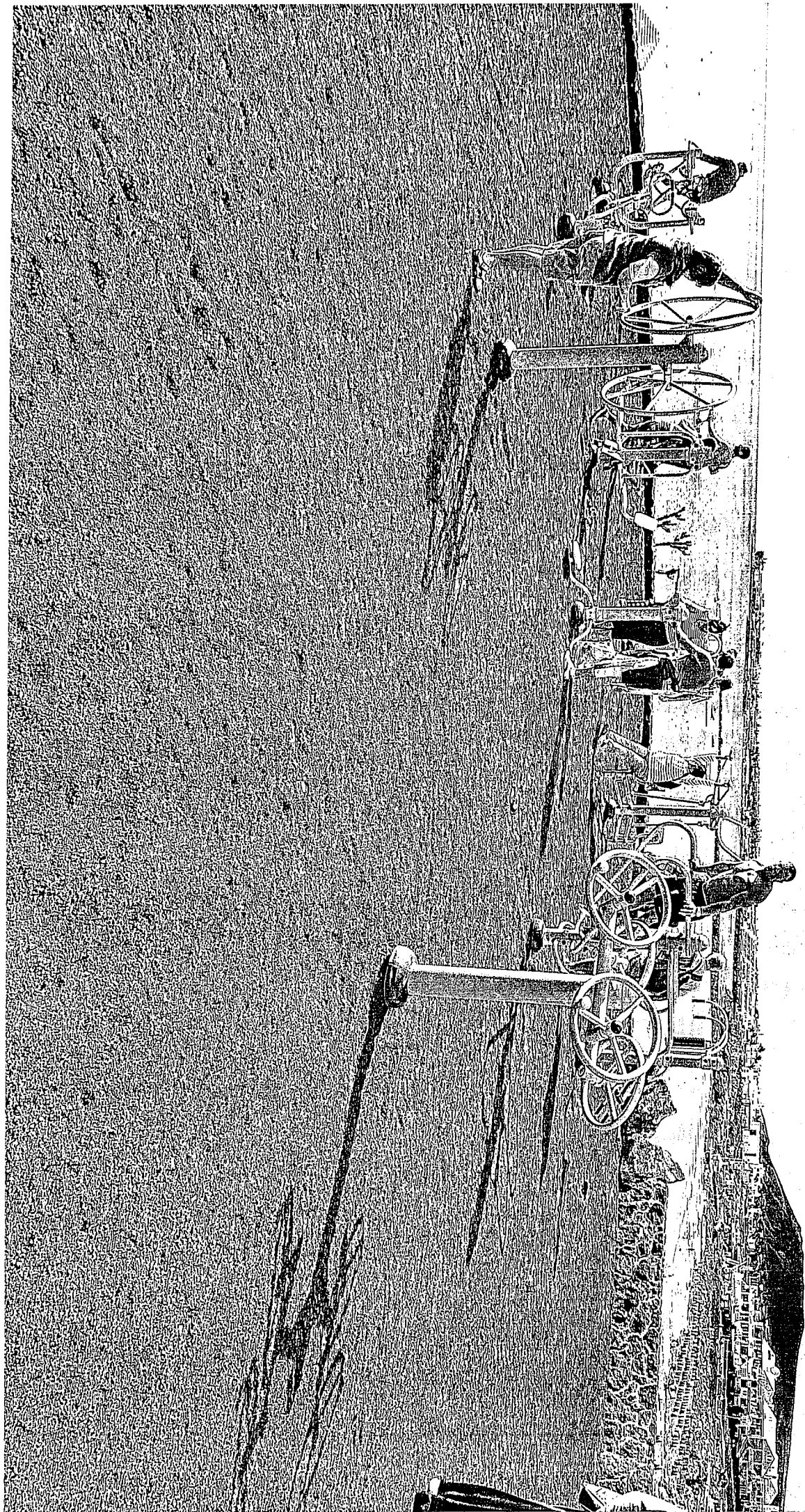
Namnunderskrift*

10-4-2013

Datum

Över till medb. via mail 130411

KF-april

Medborgarförslag

LJUNGBY KOMMUN KOMMUNSTYRELSEN	
Ank	2013 -04- 0 5
KOMMUNLEDNINGSFÖRVALTNINGEN	
Dnr	KS2013/0178.822

När vi har en **Superfin Badplats Mjälén** varför inte utöka trivslen för familjer som söker sig ut till denna plats för att bada och ha rekreation för hela familjen, med att också tillföra denna plats ett ställe där man kan få något drickbart med tilltugg, en glass, en våffla och kaffe, en bullens varmkorv med bröd....mm.

Som ni säkert vet så finns det SS Angatyr's gamla klubbhus som säkert går att restaurera för detta enkla ändamål. (se bilder)

Då dessa faciliteterna har försvunnit från dåvarande campingplats så tycker jag att kommunen bör se över detta behov asap.

Alla människor jag pratar med saknar denna facilitet i Bolmstad.

Finns det betänkligheter beträffande campingägaren så vet vi alla att dessa faciliteter inte funnits på väldigt lång tid så.....

Huset som står där får väl snart om det inte görs något betraktas som ett kommande "rättbo" och betraktas som en **sanitär olägenhet** för omgivningen och måste rivas.

Ta detta i akt och jag hoppas att kommunen planerar för vårstädning på platsen innan säsongen börjar. **STORT BEHOV! Gräset** behöver brännas, gallring och **farliga gamla träd** tas bort, **Toaletten** som är klädd i masonit (hör och häpna) håller på att ruttna upp om det inte görs något. **Lekplatserna** ses över och restaureras efter behov och **säkerhet för barnen**. Och sist men inte minst: **Säkerheten för ett eventuellt Drunkningstillbud**.

Finns undran vad jag menar så tveka inte och ring mig 0708-273885

